

Daniel Kitabı - Otuz Səkkizinci Nömrə

Cəvahiratların Aşkara Çıxarılması: William Millerin Peyğəmbərlik Yuxusu və Həqiqətin Bərpası

Jeff Pippenger

2024-01-02

Millerin yuxusunda ona görünməz bir əl tərəfindən bir sandıqça göndərildi. Yuxusunda ona sandıqçanın ölçülərinin “altı kvadrat” və “on düym” olduğu başa düşürüldü. Onun altının kvadratı ilə vurulması üç yüz altmışa bərabərdir ki, bu da peyğəmbərlik ilindəki günləri təmsil edir. Millərə, bəyan etməli olduğu xəbəri özündə ehtiva edən bir sandıqça verildi və onun bəyan etməli olduğu xəbər Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində bir günün bir ili təmsil etməsi prinsipinə əsaslanırdı. Sandıqça Müqəddəs Kitab idi və Miller üçün Müqəddəs Kitab Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin “bir gün-bir il” prinsipi ölçüsündə nəzərdən keçirilməli idi.

“Allahın Kəlamı ilə əlaqəli olaraq, qiymətli mücrünü açan bir açar vardır; bu da bizim məmnunluğumuz və sevincimiz üçündür. Mən hər bir nur şüasına görə minnətdarlıq duyuram. Gələcəkdə indi bizə son dərəcə sirli görünən təcrübələr izah olunacaq. Bəzi təcrübələri isə bu fani varlıq ölümsüzlüyə bürünməyincə heç vaxt tam dərk etməyə bilərik.” Manuscript Releases, cild 17, 261.

Millerin yuxusunda sandığa bərkidilmiş bir “açar” var idi; bu, Millerin tətbiq etməyə yönəldildiyi metodologiyayı təmsil edirdi.

“Üçüncü mələyin xəbərini bəyan etməklə məşğul olanlar, Ata Millerin qəbul etdiyi eyni üsul üzrə Müqəddəs Yazıları araşdırırlar. “Peyğəmbərliklərə Baxışlar və Peyğəmbərlik Xronologiyası” adlı kiçik kitabda Ata Miller Müqəddəs Kitabın öyrənilməsi və təfsiri üçün aşağıdakı sadə, lakin ağıllı və mühüm qaydaları verir:—

“[Birinci qaydadan beşinci qaydayadək sitat gətirilmişdir.]”

“Yuxarıda bunlardan olan qaydaların bir hissəsi verilmişdir; və Müqəddəs Kitabı araşdırmağımızda hamımız ortaya qoyulmuş prinsiplərə qulaq asmaqla yaxşı etmiş olarıq.” Review and Herald, 25 noyabr 1884.

Miller sandığı açanda “orada hər cür və hər ölçüdə cəvahirat, almazlar, qiymətli daşlar, hər ölçü və dəyərdə qızıl və gümüş sikkələr gördü; bunlar sandığın içində öz ayrı-ayrı yerlərində gözəl şəkildə düzülmüşdü; və belə düzülmüş olduqlarına görə yalnız günəşə bərabər tutula bilən bir nur və izzət əks etdirirdilər.” Miller Adventizmin təməl həqiqətlərini təşkil edən həqiqətlərin cəvahiratlarını kəşf etdi. Onun tapdığı həqiqətlər kamil nizam içində “düzülmüşdü” və günəşin nurunu əks etdirirdi.

Sonra Miller həqiqətləri “orta masanın üzərinə” qoydu və hamını “gəlin və görün” deyə çağırdı. “Gəlin və görün” ifadəsi Vəhy kitabında möhürlərin açılışından götürülmüş bir simvoldur və Miller 1798-ci ildə möhürləri açılmış Danielin xəbərini anlayan müdrikləri təmsil edir. Millerin

masanın üzərinə qoyduğu həqiqətlər, Yəhuda qəbiləsinin Aslanı tərəfindən açılmış Daniel kitabının açılmış həqiqətləri idi və onlar açıldığı zaman yaşayan nəsli sınamaq üçün idi. Bu səbəbdən, Vəhy kitabında ilk dörd möhürlə əlaqəli olan dörd heyvan da, Miller də, həmin nəsli “gəlin və görün” deyə çağırırdı.

Quzu möhürlərdən birini açanda mən gördüm və dörd varlıqdan birinin ildırım gurultusuna bənzər bir səslə: «Gəl və gör», — dediyini eşitdim. Baxdım, və budur, ağ bir at; onun üstündə oturanın əlində bir yay vardı; ona bir tac verildi və o, qalib gələrək və qalib gəlmək üçün yola çıxdı. O, ikinci möhürü açanda ikinci varlığın: «Gəl və gör», — dediyini eşitdim. Bundan sonra başqa bir at, qırmızı bir at çıxdı; onun üstündə oturana yer üzündən sülhü götürmək və insanların bir-birini öldürməsi üçün hakimiyyət verildi; ona böyük bir qılınc da verildi. O, üçüncü möhürü açanda üçüncü varlığın: «Gəl və gör», — dediyini eşitdim. Baxdım, və budur, qara bir at; onun üstündə oturanın əlində tərəzi vardı. Və dörd varlığın ortasında bir səsin belə dediyini eşitdim: «Bir denariyə bir ölçək buğda, bir denariyə üç ölçək arpa; amma zeytun yağına və şəraba zərər vurma». O, dördüncü möhürü açanda dördüncü varlığın səsinə eşitdim ki, deyirdi: «Gəl və gör». Baxdım, və budur, solğun bir at; onun üstündə oturanın adı Ölüm idi, və Cəhənnəm onun ardınca gəlirdi. Və onlara yer üzünün dördü bir üzərində qılıncla, aclıqla, ölümlə və yer üzünün vəhşi heyvanları ilə öldürmək səlahiyyəti verildi. Vəhy 6:1–8.

Vəhy kitabında yeddi möhürlə möhürlənmiş kitabı açan, Yəhuda qəbiləsinin Aslanı kimi təmsil olunan Məsih idi; və Millerin masa üzərinə qoyduğu cəvahiratı açan da Yəhuda qəbiləsinin Aslanı idi; sonra isə hamını “gəlin və görün” deyə çağırırdı.

Onun kəşf etdiyi həqiqətlər 1843-cü il qabaqcıl cədvəlində aydın surətdə təsvir edilmişdi; Bacı Uayt demişdi ki, bu cədvəl Rəbbin əli ilə yönəldilmişdi və bu, Millerə cəvahiratla dolu sandığı gətirmiş həmin görünməz əlin özü idi. 1842-ci ildə hazırlanmış üç yüz cədvəl, Habakkukun görüntünü yazmaq və onu lövhələr üzərində aydın etmək əmrinə bir yerinə yetmə idi. Millerin otağının mərkəzindəki masası, 1842 və 1843-cü illərdə Millerçi xəbərçilərin dünyaya apardıqları üç yüz cədvəl (lövhəni) təmsil edirdi. Həmin cədvəl, 1850-ci il qabaqcıl cədvəli ilə birlikdə, Habakkuk kitabının ikinci fəslindəki “lövhələr” idi.

“‘Əsl iman’ üzərində durduqları vaxt, Qrafikin nəşrinin Habaquq 2:2, 3-ün yerinə yetməsi olması İkinci Gəliş müəhazirəçilərinin və nəşrlərinin birgə şəhadəti idi. Əgər qrafik peyğəmbərlik mövzusu idisə (və bunu inkar edənlər əsl imanı tərک edirlərsə), onda bundan belə nəticə çıxır ki, 2300 günün hesablanmasına başlanacaq il e.ə. 457 idi. Zəruri idi ki, 1843 ilk dəfə elan edilmiş vaxt olsun ki, ‘görüm’ ‘geciksinsin’, yaxud gecikmə vaxtı olsun; bu vaxt ərzində bakirələr dəstəsi, Gecəyarısı Nidası ilə oyadılmalarından az əvvəl, vaxtın böyük mövzusu üzərində mürgüləyib yuxuya getsin.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

Bundan sonra Həbəquququn lövhəsində təsvir olunan xəbəre (cəvahirata) cavab verməyə başlayan insanlar əvvəlcə az idi, lakin 11 avqust 1840-cı ildə günün bir il prinsipi təsdiqlənəndə, xalq “bir izdihama çevrildi”.

“Məhz göstərilən vaxtda Türkiyə öz səfirləri vasitəsilə Avropanın müttəfiq dövlətlərinin himayəsini qəbul etdi və beləliklə özünü xristian xalqlarının nəzarəti altına qoydu. Bu hadisə

qabaqcadan deyilən xəbəri tam dəqiqliklə yerinə yetirdi. Bu məlum olduqda, çoxlu insanlar Miller və onun əməkdaşları tərəfindən qəbul edilmiş peyğəmbərlik təfsiri prinsiplərinin düzgünlüyünə əmin oldular və advent hərəkətinə heyrətamiz bir təkan verildi. Elmlə və mövqeli adamlar həm onun baxışlarını təbliğ etməkdə, həm də dərc etməkdə Millərə qoşuldular və 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər iş sürətlə genişləndi.” The Great Controversy, 334, 335.

Sonra izdiham cəvahirata əziyyət verməyə başladı. Həmin məqamda Miller cəvahiratın səpələnməsini müəyyən edəcək. “Səpmək” sözü Levililər iyirmi altının “yeddi dəfə”sinin başlıca rəmzlərindən biridir və Miller öz yuxusunun təqdimində “səpmək” sözünün hansısa variantını on dəfə işlədir. “On” sınağın rəmzidir və Millerin “səpələnmiş” cəvahiratının rəmzi mənasının düzgün başa düşülməsini, dünyanın axırlarının üzərlərinə gəldiyi şəxslər üçün peyğəmbərlik sınağı kimi göstərir.

“Yeddi dəfə” cəvahirinin rədd edilməsi, 1863-cü ildə Laodikeyalı Adventizmin, İlyasın (Millerin) təqdim etmiş olduğu Musanın “səpələnməsi” sınağından keçə bilməməsi nəticəsində kənara qoyduğu ilk cəvahir oldu. Həmin andan etibarən cəvahirilər getdikcə daha çox səpələnəcək, saxtaları ilə qarışdırılacaq və nəhayət tamamilə ört-basdır ediləcəkdi. Qiymətli cəvahirilərin ört-basdır edilməsi sonda elə bir nöqtəyə çatacaqdı ki, qutu (Müqəddəs Kitab) məhv ediləcəkdi.

Millerin yuxusunda Millerin “dağıtmaq” sözünü işlətdiyi ilk “yeddi dəfə” ilə sözü işlətdiyi son üç dəfə arasında aydın bir fərq vardır. O, “dağıtmaq” sözünü “yeddi dəfə” xatırlatdıqdan sonra “tamamilə ruhdan düşdü və qəlbi sındı, oturub ağladı.”

Məsihin Yəhuda qəbiləsinin Aslanı kimi təmsil olunaraq Vəhy kitabında yeddi möhürlə möhürlənmiş kitabı açmaq işinə başlamasından əvvəl, Yəhya ağladı. Yəhya da, Miller də tabutun (Allahın Kəlamının) saxta cəvahirat tərəfindən örtülüb basdırıldığını anladılar zaman ağladılar.

Taxtda oturanın sağ əlində içi də, arxa tərəfi də yazılmış, yeddi möhürlə möhürlənmiş bir kitab gördüm. Və uca səslə car çəkən qüdrətli bir mələk gördüm: “Kitabı açmağa və onun möhürlərini qırmağa kim layiqdir?” Nə göydə, nə yerdə, nə də yerin altında heç kəs kitabı açmağa, yaxud ona baxmağa qadir idi. Mən çox ağladım, çünki kitabı açmağa, onu oxumağa, yaxud ona baxmağa layiq heç kəs tapılmadı. Ağsaqqallardan biri mənə dedi: “Ağlama; budur, Yəhuda qəbiləsindən olan Şir, Davudun Kökü, qalib gəldi ki, kitabı açsın və onun yeddi möhürünü qırsın.” Vəhy 5:1–5.

Millerin kəşf edib dünyaya təqdim etdiyi cəvahiratların getdikcə artan rəddi Müqəddəs Kitabın (sandığın) məhv edildiyi həddə çatdıqdan sonra Miller ağladı.

“Sonra gördüm ki, onlar həqiqi cəvahirat və sikkələr arasına saysız-hesabsız miqdarda saxta cəvahirat və qəlp sikkə səpələyiblər. Onların alçaq rəftarına və nankorluğuna görə son dərəcə qəzəbləndim və buna görə onları məzəmmət edib danladım; lakin mən nə qədər çox məzəmmət etdimsə, onlar da saxta cəvahiratı və qəlp sikkəni həqiqilər arasına bir o qədər çox səpələdilər.”

“Sonra cismani canımda qəzəbləndim və onları otaqdan çıxarmaq üçün cismani güc işlətməyə başladım; lakin birini çıxarkən daha üçü içəri girir, torpaq, yonqar, qum və hər cür zibil

gətirirdilər; nəhayət, onlar bütün həqiqi ləl-cəvahiratı, almazları və sikkələri ört-basdır etdilər və bunların hamısı gözlərdən gizləndi. Onlar həmçinin mənim sandığımı parça-parça etdilər və onu zibilin arasına səpələdilər. Elə düşündüm ki, heç kəs nə kədərimə, nə də qəzəbimə etina edir. Mən tamamilə ruhdan düşdüm, ürəksizləşdim, oturub ağladım.”

Yuxusunun bu məqamında “scatter” sözü “yeddi dəfə” işlədilmişdir. Son üç işlənmə ilk yeddidən fərqlidir və beləliklə, Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ın rəmzi kimi yeddi səpələnmənin üzərinə peyğəmbərlik möhürü qoyur. Millerin ikinci yuxusu, Navuxodonosorun ikinci yuxusunda olduğu kimi, “yeddi vaxt”ı rəmzi şəkildə müəyyən edir.

Vəhy kitabının beşinci fəslində Yəhya ilə olduğu kimi, Miller ağlayanda, çirk süpürgəsi tutan adam (Yəhuda qəbiləsinin Aslanı) sonra “bir qapı açdı” və otağa daxil oldu. Heç bir adamın açma bilmədiyini və Yəhyanın ağlamasına səbəb olmuş yeddi möhürlə möhürlənmiş kitabı Atanın əlində tutmasının vizual təsviri dördüncü fəslin birinci ayəsindən başladı.

Bundan sonra baxdım və budur, göydə bir qapı açılmışdı; və eşitdiyim ilk səs mənimlə danışan bir şeypur səsi kimi idi; o dedi: Buraya çıx, və bundan sonra baş verməli olan şeyləri sənə göstərəcəyəm. Vəhy 4:1.

Miller ağladı və açılmış bir qapı gördü. “Böyük itkim və məsuliyyətim üzündən belə ağlayıb yas tutarkən, Allahı xatırladım və Onun mənə kömək göndərməsi üçün səmimi-qəlbədən dua etdim. Dərhal qapı açıldı və bir adam otağa daxil oldu; bu zaman bütün adamlar oranı tərk etdilər; o isə əlində bir toz fırçası olduğu halda pəncərələri açdı və otaqdakı tozu və zibilləri süpürməyə başladı.” Yəhuda qəbiləsinin Şiri və toz fırçalı adam, Yəhya ilə Miller ağladığı zaman, bir qapının açılışı ilə gəldilər. Bir qapının açılması dispansional dəyişiklik rəmzidir.

Miller ilə birlikdə o, ağladı və bir qapı açıldı, lakin o, həm də dua etdi. “Mən tamamilə ruhdan düşmüş və qəlbən sarsılmış oldum, oturub ağladım. Beləcə ağlayıb böyük itkimə və məsuliyyətimə görə matəm tutduğum zaman Allahı xatırladım və səmimi qəlbədən dua etdim ki, O mənə kömək göndərsin. Dərhal qapı açıldı və otağa bir adam daxil oldu; bu vaxt adamların hamısı oradan çıxdılar; o isə əlində toz fırçası olduğu halda pəncərələri açdı və otaqdakı tozu və zibili süpürməyə başladı.”

Axır günlərin tarixində bir nişanə olan dua, ikinci fəsildə Daniel və üç sadıq şəxsin, həmçinin doqquzuncu fəsildə Danielin qeyd etdiyi duadır. Bu, Vəhy on birdəki iki şahidin, dağıdılıqlarını dərk etdikləri zaman etməli olduqları “yeddi dəfə”yə aid Levililər iyirmi altı duasıdır. İki şahid, Danielin doqquzuncu fəsildə etdiyi şeyi təkrar etməlidir; o zaman ki, o, Musanın lənətinin yerinə yetməsi olaraq “dağıdıldığını” anladı. İki şahid, Millerin yuxusunda təsvir etdiyi şeyi də təkrar etməlidir; o vaxt ki, onun cəvahirləri “yeddi dəfə” dağıdılmış nöqtəyə çatmışdı.

O dua işarələndikdə bir qapı açılır, çirk-süpürən adam gəlir və otaq boşalır. Şər izdiham yox olub getmişdi və yeni bir təqsimat dövrü gəlib çatmışdı. Sonra əlində vənə olan Yəhuda qəbiləsinin Aslanı “pəncərələri açdı və otaqdakı çirki və zibilləri süpürməyə başladı”; və “o, çirki və zibilləri, saxta cəvahiratı və saxta sikkəni süpürdükcə, bunların hamısı bulud kimi qalxıb pəncərədən bayıra çıxdı və külək onları aparıb uzaqlaşdırdı.”

Açıq pəncərələr də bir ayrılığı işarələyir; çünki zibil pəncərədən kənara çıxarıldığı kimi, son günlərin “kahinlərinə” belə buyuran Malaki kitabındakı əmri yerinə yetirmiş olanlar da belə etmişlər: “Bütün onda birləri anbara gətirin ki, evimdə yemək olsun; Ordular Rəbbi deyir, bununla Məni indi sınayın, görün sizə göylərin pəncərələrini açmayacağammı və üzərinizə qəbul etməyə yer çatmayacaq qədər bərəkət tökməyəcəyəmmi.” Açıq qapı və açıq pəncərələr, pis kahinlərin uzaqlaşdırıldığı və saleh kahinlərin bərəkətləndirildiyi vaxt yerinə yetən bir dövr dəyişməsinə təmsil edir.

Döşəməsinə təmizləməyə başlayan adam kimi, Miller bir anlıq gözlərini yumur. “Təlaş içində gözlərimi bir anlığa yumdum; onları açdığım zaman bütün zibil yox olmuşdu. Qiymətli daşlar, almazlar, qızıl və gümüş sikkələr otağın hər tərəfinə bolluq içində səpələnmiş halda uzanırdı.” Bundan sonra qiymətli olanla murdar olan tamamilə bir-birindən ayrılmışdı.

Sonra daha böyük bir sandıq masanın üstünə qoyuldu və ətrafa səpələnmiş cəvahiratlar onun içinə atıldı. “Sonra o, əvvəlkindən xeyli böyük və daha gözəl bir sandığı masanın üstünə qoydu və ovuc-ovuc cəvahiratları, brilyantları, sikkələri yığıb sandığın içinə atdı; iynənin ucu boyda olan bəzi brilyantlar da daxil olmaqla, bircə dənə belə qalmayana qədər bunu etdi.” Sonra Millerin təməl həqiqətləri təkcə Müqəddəs Kitablada deyil, həm də Peyğəmbərlik Ruhu ilə bir araya gətirildi və bu həqiqətlər əvvəlcə olduqlarından daha gözəl və daha parlaq oldular.

1798-ci ildə möhürü açılan xəbərin çərçivəsində Ulay çayı ilə bağlı görüntünü dəyərləndirdikdə, başa düşülməlidir ki, həmin həqiqətlərin bəziləri Millərə verilən çərçivə ilə məhdudlaşdırılmışdı. Buna görə də gözlənilməlidir ki, həmin həqiqətlərin bəziləri, onlardan bəziləri kiçik və ya əhəmiyyətsiz görünsə belə, daha böyük və daha gözəl olacaqdır.

Həqiqətlər bərpa olunduqda, onlar daha böyük bir xəzinəyə yerləşdirilir; sonra isə “gəl və bax” çağırışı bir daha edilir — bu çağırışı Miller deyil, Məsih edir (çirk fırçası olan adam, Yəhuda qəbiləsinin Aslanı olan Odur). Bu, indicə bir möhürün açıldığını göstərir və son möhürün açılması İsa Məsihin Vəhyidir; bu isə lütf qapısı bağlanmazdan az əvvəl, yaxud Sister White-ın ifadə etdiyi kimi, çirk fırçası olan adam içəri daxil olduqda baş verir.

“Mən sandığın içinə baxdım, lakin gözlərim gördüyüm mənzərədən qamaşdı. Onlar əvvəlki izzətlərindən on qat artıq parlayırdılar. Mən elə düşündüm ki, onları tozun içinə səpələyib ayaqları altında tapdalayan o pis adamların ayaqları qum içində onları cilalamışdı. Onlar sandığın içində gözəl bir qayda ilə, hər biri öz yerində düzülmüşdü; onları ora atan adamın zəhmətindən görünən heç bir iz yox idi. Mən sevincimin çoxluğundan qışqırdım və həmin qışqırıq məni oyatdı.” Early Writings, 83.

Ləngimə vaxtı və ilk məyusluq 18 iyul 2020-ci ildə gəlib çatdı və 2023-cü ilin iyulundan bəri Yəhuda qəbiləsinin Aslanı İsa Məsihin Vəhyinin xəbərini möhürdən açmaqdadır. Həmin möhürdən açma Daniel kitabını da əhatə edir və biz növbəti məqalədə Millerin yuxusuna dair araşdırmamızı tamamlayacağıq.

“Torpaq fırçası adamı”nın işi “müdrək kahinlər”lə əməkdaşlıq şəraitində həyata keçirilir; və Vəhy kitabının on birinci fəslindəki iki şahid olan, həmçinin Yezekel kitabının otuz yeddinci fəslindəki

dirildilmiş quru sümüklər olan həmin “kahinlər”in işi də Allahın Kəlamının başqa sətirləri ilə təmsil olunur. Uilyam Millerin ikinci yuxusu ilə bağlı müəyyən etdiklərimiz üçün ikinci şahidlər kimi həmin sətirlərdən bir neçəsini istifadə edəcəyik.

“Müqəddəs Yazılar bizə salehlikdə təlim verilməsi üçün, bizim faydamız naminə verilmişdir. Qiymətli nur şüaları xətanın buludları ilə ört-basdır edilmişdir, lakin Məsih xətanın və mövhumatın dumanını dağıtmağa və Atanın izzətinin parlaqlığını bizə aşkar etməyə hazırdır; belə ki, biz də şagirdlərin dediyi kimi deyək: ‘Yolda bizimlə danışarkən ürəyimiz içimizdə alışıb-yanmırdımı?’” Publishing Ministry, 68.